

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl jako soud odvolací v senátě složeném z předsedy JUDr. Zdeňka Stibrála a soudců JUDr. Miroslava Stoklasy a JUDr. Ivy Hubáčkové ve věci

žalobce **Martina K.**, narozeného xxx
bytem xxx
zastoupeného JUDr. Janem Mikšem, advokátem
se sídlem v Praze 2, Na slupi 15

proti
žalované **České republice - Ministerstvu spravedlnosti**, IČO: 00025429
se sídlem v Praze 2, Vyšehradská 16
jednající Úřadem pro zastupování státu ve věcech majetkových
se sídlem v Praze 2, Rašínovo nábřeží 390/42

o zaplacení 30 000 Kč

k odvolání žalované proti rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 2 ze dne 7. ledna 2021 č. j. 14 C 191/2019 – 116,

takto:

- I. Rozsudek soudu I. stupně **se** ve výrocích I., III. **potvrzuje**.
- II. Žalovaná je povinna zaplatit žalobci náklady odvolacího řízení 8 228 Kč do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám jeho právního zástupce.

Odůvodnění:

1. Shora citovaným rozsudkem soud I. stupně výrokem I. uložil žalované povinnost zaplatit žalobci 30 000 Kč do 15 dnů od právní moci rozsudku a v téže lhůtě náklady řízení ve výši 28 684 Kč (výrok III). Výrokem II. soud zamítl žalobu o zaplacení 15 730 Kč.

Shodu s prvopisem potvrzuje Michaela Fousková

2. Žalobce se v řízení domáhal náhrady škody v souvislosti s právním zastoupením a dále náhrady nemajetkové újmy za trestní řízení vedené u Obvodního soudu pro Prahu 5 pro zločin podvodu podle § 209 odst. 1, odst. 4 písm. d) trestního zákona. Řízení trvalo 1,5 roku a skončilo pro žalobce zproštěním obžaloby podle § 226 písm. b) trestního řádu s tím, že žalovaný skutek není trestným činem. Žalobci v průběhu trestního řízení hrozila trestní sazba odnětí soubory od 2 do 8 let.
3. Soud I. stupně po provedeném dokazování dospěl k závěru, že žaloba je důvodná zčásti. U požadavku na náhradu škody v souvislosti s obhajobou v trestním řízení soud dovodil, že byly přiznány náklady, které bezprostředně navazovaly na nařízená hlavní líčení a ostatní požadované náklady obhajoby nebyly účelně vynaložené ve smyslu ustanovení § 31 odst. 1 zákona č. 82/ 1998 Sb.
4. U náhrady za nemajetkovou újmu v rozsahu 30 000 Kč, kterou požadoval žalobce přiznat za vedení trestního řízení, soud dospěl k závěru, že tento požadavek je důvodný. Žalovaná poskytla žalobci satisfakci ve formě konstatování porušení práva, což je dle názoru soudu I. stupně nedostatečné. Žalobci hrozila vysoká sazba trestu odnětí svobody a trestní řízení podstatně zasáhlo do jeho života a způsobilo mu psychickou nepohodu a obavu o budoucnost. Za této situace s odkazem na citovanou judikaturu nejvyššího soudu obvodní soud přiznal žalobci peněžní náhradu, když vycházel z obdobných případů, kdy bylo přiznáváno odškodnění nemajetkové újmy za trestní řízení.
5. Srovnávaný případ sp. zn. 15 C 202/2015 vedený u Obvodního soudu pro Prahu 2 spočíval v tom, že žalobce zde dostal nemajetkovou újmu 80 000 Kč, když byl stíhán pro přečin úvěrového podvodu s délkou trestního řízení 2 roky. Poškozenému bylo omezeno podnikání, byly mu zabaveny finanční prostředky na účtech, rozpadl se mu vztah v rodině. V tomto případě však šlo o větší zásah do života poškozeného než v souzené věci. V jiném projednávaném případě u Obvodního soudu pro Prahu 2 pod sp. zn. 14 C 12/2019 bylo poškozenému v souvislosti s nezákonným trestním stíháním přiznáno 40 000 Kč z titulu náhrady nemajetkové újmy. Šlo o věc, kdy poškozený byl stíhán pro přečin podvodu, v porovnání s žalobcem však byl dvakrát odsouzen a teprve poté byl obžaloby zproštěn a i v takovém případě byla újma poškozeného ve světle jeho původního dvojnásobného odsouzení vyšší než v případě žalobce. Obvodní soud posoudil oba srovnávané případy pak, že požadovaná částka 30 000 Kč je adekvátní újmě, jíž žalobce utrpěl, žalobě v tomto rozsahu vyhověl. O nákladech řízení rozhodl dle § 142 odst. 1 o. s. ř.
6. Proti vyhovujícímu výroku a výroku o nákladech řízení podala žalovaná včas odvolání. Poukázala na to, že v této trestní věci žalobce před zahájením trestního řízení pracoval v prestižní pracovní pozici jako manažer ve firmě a své trestní stíhání před nařízenými tajil a o zaměstnání nepřišel. V průběhu trestního řízení trpěl nespavostí, jiné potíže neměl. Žalobci byly také přiznány náklady řízení, přestože neměl ve věci plný úspěch. Navrhla, aby v odvolacím řízení byl napadený rozsudek změněn a žaloba v celém rozsahu zamítnuta.
7. K odvolání žalované se žalobce písemně vyjádřil a navrhl, aby rozsudek soudu I. stupně byl v odvoláním napadené části a ve výroku o nákladech řízení potvrzen.
8. Odvolací soud přezkoumal rozsudek soudu I. stupně v rozsahu výroku I., III. včetně řízení, které jeho vydání předcházelo dle § 212, § 212a odst. 1, 5 o. s. ř. a dospěl k závěru, že odvolání žalované není důvodné.

9. Vycházel přitom ze skutkových zjištění soudu I. stupně, která jsou dostatečná a poskytují dostatek podkladů pro právní hodnocení věci.
10. Soud I. stupně nepochybil, když posuzoval případ náhrady nemajetkové újmy za vedení trestního řízení u žalobce s obdobnými případy, které se základních rysech podobaly posuzované věci. Přiznaná náhrada za trestní řízení v rozsahu 30 000 Kč nijak nevybočuje z obdobných náhrad přiznávaných soudy a je spíše na spodní hranici. Lze odkázat na případ vedený u Městského soudu v Praze pod sp. zn. 55 Co 145/2015, kdy byl poškozený stíhán pro trestný čin zvýhodňování věřitele, trestní řízení trvalo 15 měsíců a skončilo zastavením trestního řízení, poškozenému hrozila nižší sazba odnětí svobody v rozsahu 6 měsíců až 3 roky. Následky v psychické rovině měl obdobné jako u projednávané věci a bylo mu přiznáno zadostiučinění za vedení trestního stíhání v rozsahu 30 000 Kč. V jiné projednávané věci zdejší odvolacím soudem pod sp. zn. 55 Co 113/2019 byl poškozený stíhán pro trestný čin zkrácení daně v sazbě 5 - 12 let, byl stíhán po dobu 6,5 roku a řízení skončilo zproštěním obžaloby podle § 226 písm. c) o. s. ř. V tomto případě byl poškozený nejprve třikrát odsouzen před tím, než byl obžaloby zproštěn a trestní řízení znamenalo zásah do jeho osobní i pracovní sféry. Byl odškodněn za délku trestního řízení v rozsahu 90 000 Kč a bylo mu poskytnuto zadostiučinění za trestní stíhání v rozsahu 50 000 Kč. V tomto případě byl zásah do sféry poškozeného vyšší než v projednávané věci.
11. S ohledem na shora uvedené, zčásti obdobné další případy, odvolací soud dospěl k závěru, že odvolání žalované není důvodné a že je namístě přiznat ve smyslu § 31a odst. 2 zákona č. 82/1998 Sb., v platném znění, žalobci zadostiučinění za nemajetkovou újmu v peněžní formě, přičemž částka 30 000 Kč jak bylo shora zdůrazněno, není nijak nepřiměřeně vysoká. Každé trestní řízení znamená značný psychický diskomfort pro poškozeného a ten byl prokázán i v daném případě. Výrok o náhradě nákladů řízení vychází z toho, že dle judikatury nejvyššího soudu se žalobci podařilo v otázce náhrady nemajetkové újmy prokázat příčinnou souvislost mezi újmou mu způsobenou a nezákonným rozhodnutím vydaným v trestním řízení, a tak prokázal základ nároku. Tuto situaci je možno hodnotit dle zásad úspěchu ve věci obdobně jako plný úspěch dle § 142 odst. 1 o. s. ř. a obvodní soud nepochybil, když žalobci tuto náhradu nákladů za právní zastoupení žalobci přiznal v rozsahu částky 28 684 Kč.
12. Odvolací soud postupoval proto dle § 219 o. s. ř. a v napadených výrocích I. o věci samé a ve výroku III. o nákladech řízení rozsudek soudu I. stupně potvrdil jako věcně správný.
13. Výrok o náhradě nákladů odvolacího řízení vyplývá z ustanovení § 142 odst. 1 o. s. ř. za použití § 224 odst. 1 o. s. ř., když žalobce měl v odvolacím řízení plný úspěch, náleží mu proto náhrada nákladů za právní zastoupení, a to za dva úkony právní služby po 3 100 Kč (písemné vyjádření k odvolání a účast u odvolacího jednání), dvě paušální náhrady hotových výloh po 300 Kč a 21 % sazba DPH 1 428 Kč, celkem 8 228 Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **není** dovolání přípustné.

Praha 19. května 2021

JUDr. Zdeněk Stibrál v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Michaela Fousková